

stærkt begrænset, og den Limpind, maa jeg maaske sige, hvis den højtærede Formand tillader et saadant Udtryk, der er anbragt i Slutningen af § 24, tror jeg ikke, der er mange, som har Lyst til at sætte sig paa, for den betyder i Virkeligheden ingenting. Jeg er ganske klar over, at Handelsministeren vel kan oprette Skibsførerafdelinger i den mellemliggende Periode ved flere Skoler end dem, der faar den nu, men det er ganske sikkert ikke Ministerens Hensigt at gøre det, for Begrundelsen for Lovforslaget er det stik modsatte. Derfor mener jeg, det vilde være rigtigere baade af skole-tekniske og af økonomiske Grunde, baade af Hensyn til Kommunerne og af Hensyn til Staten, om man med det samme tog Skridtet fuldtud og nøjedes med at have det Antal Skoler, som er fornødent til Uddannelse af den Del af Borgerne, som søger Navigationsundervisningen og ønsker at tage de Eksaminer, som afslutter denne Undervisning. Og jeg kan ikke tro, at det er mere end to Skoler. Det samlede Elevertal er godt 20) Eleverne er i København fordelt over 6—7 Klasser, i Svendborg over 4 Klasser. Det vil ganske sikkert være praktisk og billigt at indrette det saaledes, at denne Uddannelse samles paa 2 Skoler, og derom har jeg tilladt mig at stille Ændringsforslag under Nr. 3. Saafremt det høje Ting skulde foretrække den irrationelle og dyre Ordning fremfor den rationelle og billige — Tiderne opfordrer jo ikke dertil, selv om Handelsministeren gør det —, har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag i andet Plan om, at Aalborg da stilles lige med de andre Byer. Naar jeg gør dette, er det, fordi Aalborg har tilbudt ikke at bære blot Halvdelen af Underskudet, men at bære hele det Underskud, der er forbundet med Bevarelsen af Skibsførerafdelingen ved Skolen, og jeg tilføjer, at de andre Kommuner i saa Fald burde stilles paa samme Maade. Jeg stiller ikke dette Ændringsforslag, alene fordi jeg ser, at Aalborg derved vilde have større Udsigt til at komme med, men ogsaa fordi det vilde være rimeligt, naar man vil opretholde den irrationelle Ordning, og naar man vil tage et vidtgaende Hensyn til de lokale Ønsker, at de paagældende Kommuner da ogsaa vederlægger dette med den Betaling, det koster. Derfor vil det være rimeligt, at man i § 24 indsætter denne Bestemmelse — forudsat at man skulde forkaste mit principale Forslag — om, at Kommuner, der vil have disse Skoler, betaler det Underskud, som følger af, at de ønsker at beholde dem. Jeg kan ikke se, at der er noget Stats-

hensyn, der opfordrer dertil; Statshensynet er at koncentrere Undervisningen paa 2 Skoler, det bliver baade billigere og bedre.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at vedtage de af mig stillede Ændringsforslag. Skulde mod Forventning mit Ændringsforslag først under Nr. 3 og dernæst Nr. 5 blive forkastet, tillader jeg mig at anbefale mine Meningsfæller at stemme for Ændringsforslag Nr. 6.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg takker det ærede Udvalg for den hurtige Behandling af det foreliggende Lovforslag. Jeg ser i Ønsket om at fremme det — et Ønske, hvorom hele Udvalget har kunnet samle sig — et glædeligt Bevis for, at man fra alle Sider erkender, at en Omordning af Navigationsundervisningen er paastrængende nødvendig, og at man ogsaa i det store og hele er enig i, at Lovforslaget gaar i den rigtige Retning, selv om der med Hensyn til forskellige Enkeltheder ikke indenfor Udvalget har kunnet opnaas Enighed om at acceptere Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det forelaa udarbejdet af Ministeriet.

Hvad Ændringsforslagene angaar, kan jeg tiltræde dem, der er stillet af Udvalget, nemlig Nr. 1, 2, 7 og 8, idet jeg dog til disse ønsker at knytte nogle ganske faa Bemærkninger. Det er kun med nogen Betænkelighed, at jeg kan tiltræde Ændringsforslagene Nr. 1 og Nr. 2, der nedsætter Tonsgrænsen for de Sejlfiskefartøjer, i hvilke der kræves Fart i mindst et Aar for at kunne indstille sig til saavel Kystskipper-som Sætteskipperprøven. Sagen er nemlig den, at Konsekvensen af disse Ændringsforslags Vedtagelse maa være, at der foretages en tilsvarende Ændring i Søneringslovens § 16 med Hensyn til Erhvervelse af Bevis som Fiskeskipper af anden Klasse. Dette Bevis giver Ret til at føre Fiskefartøjer op til 50 Tons Størrelse over hele Nord- og Østersøen, ja helt op til Færøerne. Det er denne Omstændighed, der har fremkaldt nogen Betænkelighed hos mig. Men jeg har ment at burde bøje mig for Udvalgets enstemmigt udtalte Ønske om at sætte Grænsen ved de 7 Tons, og jeg bøjer mig ogsaa for de Betragtninger, som er gjort gældende af et saa sagkyndigt Medlem som det ærede 8de tingvalgte Medlem (M. C. Jensen). Det tør vel nu ogsaa paaregnes, at den foreslaede Ændring, som det er blevet gjort gældende i Udvalget, vil virke væsentlig fremmende paa Fiskeskipperundervisningen i det hele taget ved at skaffe forøget Tilgang, og jeg vil gerne tilføje, at det er dette Argument, der for mig har været det